

ROZHOVOR

V GALERII KINSKÝ V NOVÉM ZÁMKU V KOSTELCI NAD ORLICÍ VYSTAVUJE **JADRAN ŠETLÍK**. PRO DENÍK ŘÍKÁ:

Stal jsem se v patnácti letech nejmladším římským paparazzim

JANA KOTALOVÁ

Kostelec nad Orlicí – V Galerii Kinský v Novém zámku v Kostelci nad Orlicí je aktuálně výstava portrétů a retrospektivní tvorby Jadrana Šetlíka. Už jeho začátky byly pozoruhodné, vždyť první osobnosti, kterou se mu ještě jako teenagerovi podařilo vyfotografovat, nebyl nikdo menší než proslulá filmová hvězda Claudia Cardinalová. A později to byly i další ikony, a to nejen stříbrného plátna.

Fotoaparát vzal poprvé do ruky ještě jako kluk a láska k němu a zachycování krásy kolem prostřednictvím objektivu v něm přetrvala dodnes. Toto umění posunul ještě dál, ruční technologií přenášené fotografie na plátno evokují pocit malířského plátna malovaného starými mistry. Průřez životní tvorbou uměleckého fotografa a portrétisty Jadrana Šetlíka bude v horním patře rodového sídla Kinských v Kostelci nad Orlicí k vidění až do 29. října.

Pamatujete si, kdy jste vzal poprvé do ruky fotoaparát a udělal první snímek?

Ano, pamatuji si to, jako by to bylo včera. Bylo mi deset let a tatínek se tehdy stal dopisovatelem Československé tiskové kanceláře s tím, že budeme odjíždět na několik let do Říma.

Tehdy mi můj dědeček věnoval jeho americký fotoaparát značky ARGUS i s expozimetrem. Byl to pro mě

velký impuls začít dělat moje první fotografie.

Itálie je zem proslulá nádhernými architektonickými památkami i kouzelnými vesničkami, což je samo o sobě dost inspirativní prostředí. Proč se ale nakonec středobodem Vaší práce stali nakonec hlavně lidé, osobnosti? Nebo to bylo jinak?

Mnohé v životě vzniká náhodou. Jinak tomu nebylo ani v mém případě. Při fotografování římských památek jsem narazil na skupinku paparazziů, kteří právě fotografovali dvě dámy. V tom jsem zaslechl: Claudia Cardinale. Připojil jsem se k nim a začal je také fotografovat. I přes nezkušenost a emoce, které tuto situaci doprovázely, vznikly z celého filmu dvě, tři fotografie, které nebyly ani hnuté nebo rozmazané a Claudia na nich byla zcela k rozeznání. To byl pro mě tak silný zážitek, že jsem začal frekventovat prostředí římských fotografů. Stal jsem se tak v patnácti letech nejmladším římským paparazzim. Po Claudii Cardinale následovala celá řada

hvězd stříbrného plátna šedesátých let: Brigitte Bardot, Anthony Quinn, Jean Paul Belmondo, Ursula Andress, Peter Selers, ale také například Robert Kennedy a mnoho dalších. A toto téma, tedy fotografování lidí, mne doprovází celý život. Po mém návratu do Čech jsem hlavně fotografoval modelky v rámci reklamní a módní fotografie, kdy jsem realizo-

NA ZÁMKU. Jadran Šetlík a František Kinský. Foto: Klnský Art Media

Jadran Šetlík

Jadran Šetlík se narodil 19. ledna 1952 v italském Terstu jako syn českého novináře a matky Slovinky. Do Prahy přijel s rodiči v pěti letech a za dalších osm let se opět stěhoval do rodné Itálie, kde se jeho otec stal dopisovatelem ČTK. V osmnácti letech začal Jadran Šetlík studovat na grafické škole v Praze. V té době bylo o dráze uměleckého fotografa definitivně rozhodnuto. Ve své profesionální kariéře se věnoval všem fotografickým žánrům od reportáže přes architekturu, reklamu, módu, až k volné tvorbě. Jeho

nejvyhledávanějším a nejčastějším fotografickým objektem byla velmi často žena v mnoha podobách. Svědčí o tom desítky kalendářů, řada reklamních kampaní, nespočetné množství reprezentativních souborů zajímavých osobností a fotomodelek. V současné době se Jadran Šetlík věnuje převážně portrétu a svojí tvorbou směřuje mimo jiné k renesanci rodinného portrétu (včetně dětského portrétu), který navozuje atmosféru klasického obrazu: nasvícením, kompozicí, volbou pozadí, stíny a barevností.

val desítky reklamních zakázek, celých kampaní i kalendářů.

Jaká z osobností ve Vás zanechala nejhlubší vzpomínky, navázal jste díky Vaší práci s některými i přátelství?

Vzpomínky se váží, řekl bych, ke každé portrétované osobně. Pochopitelně s různě silnými vjemy. Ale pokud bych měl jmenovat pouze

fotografie jsou dělány analogem, tedy na film.

V čem je podle Vás kouzlo fotografie?

Je to schopnost zachytit okamžik, který se už nikdy nevrátí. A jsou zcela nadčasové.

Někdo má raději černobílé snímky, jak je to u Vás?

Dříve jsem hodně používal černobílý film. Hlavně v oblasti uměleckého aktu. Moje současná portrétní tvorba je koncipovaná do charakteru obrazů. Nasvícením, kompozicí, volbou pozadí a v neposlední řadě přenosem fotografické emulze na plátno i jejím opracováním speciálním gelem, kdy konečný vjem pro diváka je spíše obrazový, přesto, že se jedná o klasickou, ručně nazvětšovanou fotografii.

Zmínil jste Vaši specialitu – fotografické portréty. Jaké místo mají v dnešním digitálním světě?

Jak jsem říkal, používám při portrétování film. Nechci tím nijak negovat "digitál", ale pro moje pojetí je zcela nepoužitelný. Je příliš technický, plochý i příliš "dokonalý". Pak přichází takzvaná posprodukce, kde se všechny nedokonalosti v počítači ve photoshopu "vyčistí" a upraví, že z autentičnosti portrétovaného zůstane pramálo...

Portrétoval jste i Františka Kinského?

Doposud ne, ale jsme domluveni, že jakmile přijde v létě trochu klidnější období, určitě budeme jeho portrét realizovat. Dobře totiž víme, že k tomu patří nezbytný klid a pohoda. Na tom jsme se oba shodli.

Ve třinácti komnatách výstavních prostor Galerie Kinský návštěvníci zhlédnou retrospektivní tvorbu Jadrana Šetlíka i výběr z jeho galerií osobnosti naší vlasti, RAF (českých letců Královského letectva), českého byznysu, medicíny, uvidí zde představitele české aristokracie, církve i zajímavé a známé osobnosti ze světa. „Portrét je pro mne hledáním krásy a charismatu v nitru člověka. Je mi velkou ctí vystavovat v úžasném prostředí prestižní Galerie Kinský v Novém zámku v Kostelci nad Orlicí u mého přítele a propagátora české aristokracie, Františka Kinského.“ uvedl Jadran Šetlík. „S Jadránem Šetlíkem se známe již z dob 70. let. Jsem moc rád, že se nám podařilo realizovat výstavu jeho rozsáhlé tvorby. Jadránova výstava je pro mě osobně naprosto unikátní v tom, že spojuje vynikající umělecké dílo s historií. Představuje významné osobnosti a jejich prostřednictvím i řadu významných dnů a událostí. Je odkazem pro budoucí generace,“ doplnil František Kinský, majitel Nového zámku a Galerie Kinský.

„Přátelství vzniká u mnoha portrétovaných. Je to velmi intimní věc, při které, aby vznikl dobrý portrét, se vám lidé musejí otevřít.“